

Số 21

thú kíp thủ!

Bọn dân em Vũ Lý xôn xao :

— Không phải! Bất bộ liên hoa Quyển, dài
giá là quá!Một tên « Thủ hiếp ngũ Nghĩa » và dùi kêu
to :

— Cứng là « Hầu Khoa » đấy, thật!

Và bà thấp giọng hỏi một chút :

— Nhưng mà đánh dẹp quá! Và ác
quá!Quá thực, đã tối lúc Hoàng Bảo đánh nhửng
đòn rát.Vũ Lý chỉ nhứng tránh đòn cùng dù mè lạng
cả người!Cứ thế, tránh đòn và đòn trả thù Vũ Lý cứng
đào vào họng... tài bì lầm. Bởi vì không tài bì lầm
nhưng nó sút nết. Y sẽ thành tài cả sự tình táo
khogn ngoan có một vòi sút vừa có sức khống hồn
người, vừa có nghệ chui diệu luyến, mà lại có hồn
của những « độc thủ ngoại đạo » vô cùng hắc
humi...

Lúc này, bối vây quái khinh địch, nòng ẩn thua
quá, bởi vì y muốn lấy oai, muốn đánh cho dẹp
mất, không y trời hổ mang... Nhưng bây giờ, y sẽ
không phỉ sút nữa. Y sẽ thành tài cả sự tình táo
khogn ngoan có một vòi sút vừa có sức khống hồn
người, vừa có nghệ chui diệu luyến, mà lại có hồn
của những « độc thủ ngoại đạo » vô cùng hắc
humi...

Hai mặt tên tướng cướp gườm gườm loáng
nhau thế thêp dưới tràng. Trí ác, rát nhuant, y sẽ
vừa nhường ý nghĩ tự tránh kíp thời. Vũ Lý thận
trong thô thiế, lùi lùi von quanh. Hoàng Bảo lừa
ming.

Đầu hời cui thấp, hai tay von rái, bộ pháp
ngắn hướt nhé và đều, đầu ngón chân hình như không
châm đòn. Vũ Lý gióng hét con dùi ươn dang chờ
vợ trước con mồi.

Bọn dân em thi thao :

— Hầu quý!

Một tên trong đám « Thủ Hiếp Ngũ Nghĩa »
nói khéo :

— Được! I anh nhập điện dung để phép
rồi! Chờ với thằng này phải tinh túng đòn, đánh
cái lối thần tốc lòn đỉnh quá, hư mất nghệ giang hồ
đi!

Vũ Lý vẫn lùi lùi thử thê trước mặt Hoàng
Bảo.

Tự dụng tất cả mọi người dùng ngoài đều im
phác: tát cả để ứng bài mọi ting thi thê. Người
ta nghe rõ từng hơi thở gấp và ngần của Vũ Lý,
tự dụng y rất đều hòa, như đang cân nhắc.
đã do, quan sát đích.

Nhưng đích của Vũ Lý là Hoàng Bảo không
hít chớp mắt: « Vì Hoàng Bảo không
thể phản công, Hoàng Bảo chậm lén nhau
cánh, đánh surt mang ta! Vũ Lý mới quyết, bằng tay
phai, đe rõ quay ngoài mình lại, bén luon một trái
đá đòn, hòn hòn bén tay trái.

Vũ Lý tránh được hòn bén đòn, nhưng
đòn mòn là hai đòn mõi đầu chí một loạt trái đòn
vùi vùi như mõa rò, và một chập nhẹn ngoan
còn hòn như gó cuồn. Bộ pháp Hoàng Bảo chuyên
nhanh là lùng, lén một mảnh tám bước, vừa tiến
đòn, luot ngang, xoay tròn, vừa đòn dài, lầy da,
vừa nhập thê tay đòn, chán da, khong đòn cho đòn

(CÔN NỮA)

— Anh còn tré láy vợ làm gi? À, mà gìn dinh
cha mẹ anh ở đâu?
Nhòng Châu đứng sừng nhón tái một hồi rồi nói
nhưng hòn không đáp thang vào câu hỏi của tôi mà
lại nói một câu khác:

— Ông Đồ Ký, tôi muôn hỏi ông một việc

Tôi tươi cười bảo:

— Việc gì, anh cứ nói?

Tôi sòi sặng không giận tôi:

— Giỏi gi?

Nhòng Châu ấp ủng một hồi nữa rồi

nói:

— Về chuyện xảy ra giữa tôi và ông.

Tôi bật cười mồm bảo:

— Cố làm quái gì cái chuyện nhỏ non ấy mà

anh qu n tào. Tôi anh lại phái thê mac v chuyen

Ấy.

Nhòng Châu đáp ngay:

— Vì b đây... chúng tôi rất khó mà quên
được nhõi mõi thù hán. Họ mõi thù là phải liệu
mõi gõi minh. Vì thấy ông khéo nõi tôi hõi.

Tôi đáp ngay:

— Thế thi anh không nõi thù hán mà?

Nếu cõi chi ngõi đón hòn thù trai lèu chung tôi
chí ngõi đến tinh thương. Tôi cho rằng thù hán sẽ

lâm tan nát tát cả, mà tinh thương mõi gõi

được.

Nhòng Châu lại tõ v ngõ ngán. Tôi biết không

nen kõi dài tám cái chuyen, nõi định đánh

trong lồng, thi bông dâng sa lung chung tôi vâng

đến gióng nói dùi dâng.

— Ông Đồ Ký, xin ônghen thư của Nữ

Chúa.

Tôi và Nhòng Châu cùng quay lại. Một Nhòng

Châu bông tái hõi đi. Vì người xưa nói cái ấy

không ai hõi là Yên Sa. Nhòng Chúa chưa kịp

lham mõi cõi đồng nõi hòn thù Yên Sa. Dùi nhõi

vào hòn, nghiêm nõi mõi nói:

— Anh Nhòng Chúa, bón phan anh đến đây

không phải để đứng ngang hàng với khách.

Nói xong Yên Sa lại quay sang tôi mà

nói:

— Xin ông Đồ Ký thứ lỗi.

Tôi biết là Yên Sa đang đóng một lõp kịch rất

kiêu leo. Lõp kịch ấy nằm trong phạm vi quyền hạn

và uy linh của nàng. Việc trách mắng Nhòng Chúa rồi

dày sẽ đến tai Tha La, mặc dầu chỉ là một việc nhõi

nhõi sẽ tõi cho Tha La biết là Yên Sa vẫn là người

của Tha La! Biết như vậy nên tôi phải đồng ý với

nang cõi dogn cuon võ kich. Tôi ngheng minh lõi

phép mõi:

— Anh có vñ chia?

Nhòng Chúa ấp ủng tíc đòn.

Tôi phì cười, võ vai hòn mà bảo:

Chúng tôi đọc..

(Tiếp theo trang 3)

tám chí - Hán Việt - Hiến

Loan (Đè Tàu Bl) them vào

những trang trước đây là

(Tiếp theo)

Quay Si-la-ma. Mỗi lối có bao nhiêu hàng sản xuất phim? Cách quay phim của họ như thế nào?

Nói đến, thì có ai có thể và tinh quan được một mảnh đất quan trọng. Dù các giáo sư giàn kinh khéo - hắc - đều đầu chăng nữa, « Món » đó vẫn được bành trướng ngày nay trong phòng thi hay lớp học. Ấy là những mảnh « khát » quay a

Còn như moi mảnh khéo « quay » có nhiều cách, bí mật không rõ rệt này: nguyên thênh và hắc - trướng hợp gấp giáo sư « hắc » hay « hiền » để áp dụng các phương pháp khác nhau. Do đây, có trường hợp giáo sư đã phải ngạc nhiên khi thấy một đứa học trò

thường đợi chờ một lúc thi lại quay dàn. Nhưng không sao, họ quay, thế nào sau được cả.

Nghia là người « quay » phải kinh nghiệm để tránh thất bại của giáo sư, nhất là phải biết lừa.

Thường thường, trong các thi thử lục cái nguyên học, họ thi hay « quay » trước hết với đồ nghề của họ, phim. Nếu « quay » áp dụng các phương pháp khác nhau. Do đây, có trường hợp giáo sư đã phải ngạc nhiên khi thấy một đứa học trò

lại một khác, thường chỉ đòi câu văn.

Tài bài đã thấy nhiều trường hợp giáo sư đã bắt lực để cho học sinh tự nhiên « quay » song có thể là một phương pháp cách bài riêng của người. Thủ là cho rằng dù thành thạo khái niệm tạo họa học sinh của họa châm bài.

Tuy vậy « quay » không phải chỉ xảy ra tại các lớp nam sinh mà cả đến các lớp nữ sinh nữa.

Có một hôm, vào một buổi sáng, tôi đến đến em tên... với cô em gái tên... Khi tôi còn mải mê những công việc nhà, em đã nói với tôi: « Tôi muốn... »

Chung khôn mai... em gái tên... đã... Chưng khôn mai...

Sau đó, tôi đã hỏi: « Anh Việt a, hôm nay

anh nghe gì? »

« Sao? Cái gì mai vui? »

« Tôi Vui vui sáu giờ, gõm, chúng em được một phen trả

« quay » bằng thiếc. »

Vì sao em ta em cười

nhìn em như như làng

gõi tên... »

Mỗi hôm sau, em ta lại chí

chết: « Anh Việt, buồn quá.

Thầy bài này nêu cung đều

đúng, giáo sư gọi thử mày

lên đọc, chàng đọc nó... Thành

quá, thư mà chúng em mới

báo chí đã... »

Tôi mỉm cười hỏi: «

Ài bảo các « quay »

không khôn mai gõi là? »

Hồi sau, chúng ta em chí

chết: « Anh Việt, ta em phải

không bắt... tên... »

« Cái tên... »

